ΣΧΟΛΙΚΟ ΕΤΟΣ 2017 – 2018

ΤΟ ΔΙΧΤΥ

Θες οι Ταινίες Περιπέτειας (π.χ. το «Τοπ Καπί» ή το «The magnificent seven», κλπ.) με επιδέξιες διαρρήξεις μέσα σε αίθουσες θησαυρών -που φυλάσσονται ακόμα και με ακτίνες λέιζερ;

Θες τα Παραμύθια με τις Γιγάντιες Αράχνες & τους Ιστούς που σε «καταπίνουν» στη στιγμή;

Θες ο Μύθος - Σύμβολο του σκοτεινού Λαβύρινθου & του Σωτήριου Μίτου της Αριάδνης;

Θες τα χιλιοτραγουδισμένα λόγια του ποιητή Νίκου Γκάτσου;

Θες και ότι το πρωτοδοκιμάσαμε πέρσι την άνοιξη στο Σχολείο μας και οι ουρές των παιδιών στην αυλή για να παίξουν στο ΔΙΧΤΥ ήταν πολύ μεγάλες;

Την Παρασκευή 15-12-2017 λοιπόν, το ξαναφτιάξαμε το ΔΙΧΤΥ στην είσοδο του σχολείου, του κρεμάσαμε εορταστικά κουδουνάκια και το «ταξιδέψαμε», με πάθος, μέχρι που αφήσαμε το στίγμα μας (γράψαμε το όνομά μας) στο βάθος του και βγήκαμε -λόγω και της ημέρας -στην «Ελευθερία», μονάχοι βρίσκοντας «την άκρη της κλωστής» …

ΥΓ. Αυτή η προκλητική κινητική και νοητική άσκηση δε θα γινόταν πραγματικότητα παρά μόνο με την πρακτική βοήθεια της μικρής μαθήτριας μας Ισμήνης και με την αισθητική αρωγή της κυρίας Γεωργίας Μαρκέτου των Εικαστικών (με το νήμα και τα κουδουνάκια της). Στην ιδέα και στην κατασκευή ήταν ο γράφων. Στην επιτόπου εγκατάσταση συνέδραμε ο κύριος Χρήστος των ΤΠΕ και ο σχολικός βοηθός μας κύριος Αναστάσης, ενώ στην λειτουργία του στα διαλείμματα υποστηρικτικοί ήταν η κυρία Ντίνα Ρέππα & ο κύριος Αλέξανδρος Κατσώρας. Εφ' όλης της ύλης & της φωτογράφισης ήταν ο κύριος Κλουκίνας Λεωνίδας.

Κυριάκος Περβανάς (Τμήμα Ένταξης 11ου Δ.Σ. Αθηνών)

ΤΟ ΔΙΧΤΥ

Στίχοι: Νίκος Γκάτσος
Μουσική: Σταύρος Ξαρχάκος

Κάθε φορά που ανοίγεις δρόμο στη ζωή
μην περιμένεις να σε βρει το μεσονύχτι
έχε τα μάτια σου ανοιχτά βράδυ πρωί
γιατί μπροστά σου πάντα απλώνεται ένα δίχτυ
έχε τα μάτια σου ανοιχτά βράδυ πρωί
γιατί μπροστά σου πάντα απλώνεται ένα δίχτυ

Αν κάποτε στα βρόχια του πιαστείς
κανείς δε θα μπορέσει να σε βγάλει
μονάχος βρες την άκρη της κλωστής
κι αν είσαι τυχερός ξεκινά πάλι
μονάχος βρες την άκρη της κλωστής
κι αν είσαι τυχερός ξεκινά πάλι

Αυτό το δίχτυ έχει ονόματα βαριά
που είναι γραμμένα σ' επτασφράγιστο κιτάπι
άλλοι το λεν του κάτω κόσμου πονηριά
κι άλλοι το λεν της πρώτης άνοιξης αγάπη

Αν κάποτε στα βρόχια του πιαστείς
κανείς δε θα μπορέσει να σε βγάλει
μονάχος βρες την άκρη της κλωστής
κι αν είσαι τυχερός ξεκινά πάλι
μονάχος βρες την άκρη της κλωστής
κι αν είσαι τυχερός ξεκινά πάλι

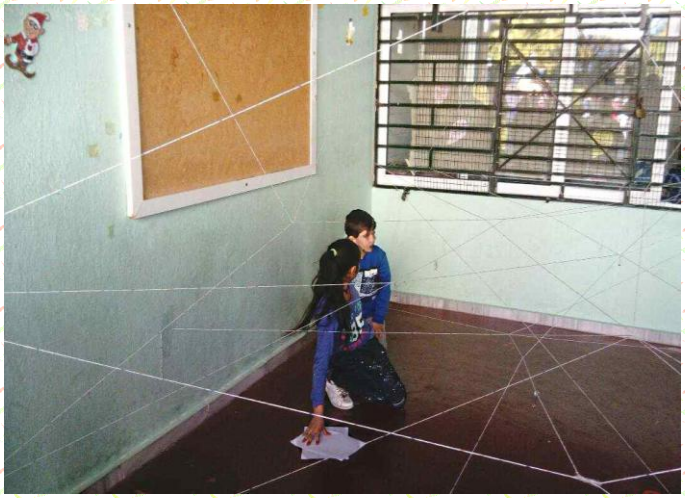

Φωτογραφικό υλικό : Κλουκίνας Λεωνίδας